Opowiedziane

https://opowiedziane.ipn.gov.pl/ahm/swiadkowie/24460,Dabrowski-Andrzej-Jozef.html
2024-04-20, 09:01

Andrzej Józef Dąbrowski

Andrzej Józef Dąbrowski

Publicysta, redaktor, prezenter radiowy, reżyser teatralny, działacz

opozycji w okresie PRL, działacz NSZZ „Solidarność”.

Andrzej Józef Dąbrowski urodził się 4 lutego 1950 r. w Warszawie. Dzieciństwo spędził w podwarszawskiej wsi Świder. Rodzina została tam przesiedlona z powodów politycznych. Jego ojciec Józef podczas wojny II wojny światowej zdezerterował z Armii Czerwonej. Matka Daniela z d. Ziębianka była absolwentką Lubelskiej Szkoły Handlowej. Miał siostry bliźniaczki.

Ukończył szkołę podstawową w Świdrze oraz Liceum Ogólnokształcące w Otwocku. W 1967 r. zdał maturę, a następnie rozpoczął studia polonistyczne na Uniwersytecie Warszawskim. Po ich zakończeniu nauki na UW podjął teatralno-literackie studia podyplomowe na Wydziale Reżyserii Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie. Publikował recenzje i wywiady w dwutygodniku „Teatr” i miesięczniku „Scena”, a w latach 1974–1977 redagował programy i publikacje Teatru Dramatycznego w Warszawie.

Jako reżyser teatralny debiutował w 1977 r., wystawiając sztukę *Czworokąt* Edwarda Redlińskiego. W latach 1977–1987 współpracował ze znanymi teatrami dramatycznymi w Katowicach, Łodzi, Wrocławiu, Zielonej Górze, Gorzowie, Płocku oraz Słupsku. Reżyserował m.in. *Skąpca* i *Świętoszka* Moliera oraz *Emigrantów* Mrożka. W 1980 r. wstąpił do NSZZ „Solidarność”.

Po wprowadzeniu stanu wojennego w Polsce zajmował się informowaniem dziennikarzy i mediów o wydarzeniach w kraju. Współpracował z centrum informacyjnym zlokalizowanym w zakonie ojców paulinów oraz na plebani kościoła św. Brygidy w Gdańsku. Jego relacje pojawiały się w Radiu Wolna Europa oraz w Głosie Ameryki w Waszyngtonie. W tym czasie poznał Timothy’ego Gartona Asha, z którym potem współpracował przez wiele lat. Publikował reportaże i wywiady w podziemnym „Tygodniku Wojennym”. Relacjonował zajścia z Krakowa, Nowej Huty, Trójmiasta, Wrocławia. Wywiadów udzielili mu znani działacze opozycyjni: Lech Wałęsa, Bogdan Borusewicz, Alina Pieńkowska, Edward Nowak czy Mieczysław Gil.

W latach 1983–1986 był dyrektorem artystycznym Teatru Ziemi Pomorskiej w Grudziądzu. Pracował przy „Przeglądzie Wiadomości Agencyjnych”, był także reżyserem II Programu podziemnego Radia „Solidarność”. Pisał też dla „Samorządowej Rzeczypospolitej”, „Woli” i „Z Dnia na Dzień”. W 1989 r. wyjechał do USA, gdzie zamieszkał w Nowym Jorku i był aktywny jako publicysta, redaktor, prezenter radiowy. Dla „Dziennika Polskiego” pisał artykuły o wydarzeniach teatralnych i literackich, był redaktorem dwutygodnika „Głos”. Zajmował się opracowywaniem dokumentów archiwalnych dla Instytutu Józefa Piłsudskiego w Ameryce, współpracując przy tym projekcie z pracownikami Instytutu Pamięci Narodowej. Od kwietnia 2004 r. pisał felietony do tygodnika „Kurier Plus”.

Został odznaczony Krzyżem Wolności i Solidarności oraz odznaką honorową „Zasłużony dla Kultury Polskiej”.

Przejdź do relacji

ANDRZEJ JÓZEF DĄBROWSKI

Poprzedni Strona
Następny Strona